

Flästa-Bladet.

1923.

Tänk på att du helgas

vilodagen.

Lördagskväll är inne. Hör!
Kyrkklockorna har redan
börjat sin maning. De
klunga så vackert. Ja, de
inte bara klunga, de mana
oss också. De mana oss till
den härliga kyrkan. Vid 6 tiden
på lördagsafton kanske den
börjar sin maning. Och när
man hör den, kan man inte
stanna hemma, från Guds
hus på söndagen utan man
måste gå. Ty den liksom man-
nar: Tänk på, tänk på!

Gud skapade ju sitt verk på sex
dagar, men på sjunde dagen

vilade han. Därför gav han
även oss en dag i veckan, då
vi skulle få vila. Till vilodag
har vi den första dagen i veckan.
När Gud givit oss en dag
att vila på, då skola vi och
så helga den på ett rätt sätt.
Är det inte vackert att gå i
kyrkan? Jo, visst. Man borde
gå till kyrkan var söndag.
Men det är ju många som ha
lång väg, men de kunna väl
komma dit någon gång än-
då.

När man kommer till kyrkan,
känner man, att det är en
helig plats. Man blir så upp-
fylld och glad av det man får
höra och se. Tänk, så ljuvligt
det känns när man får höra

på allt, särskilt om julmorg-
narna. Ja, man blir så upp-
fylld i sitt hjärta, att man vill
gräta av glädje. När någon
död begravs, då ringe kyrk-
klockorna in den dode i
himmelriket. Skulle inte kloc-
korna ringa för dem, som slut-
at sitt liv här på jorden,
skulle det kännas tomt och
dystert. När pappa och mam-
ma dogo, så blevo ännu de
ledsagade av klockornas toner
in i Guds rike.

Vi skola helga vilodagen!

På den dagen skola vi inte
göra vardagsysslor.

Men är det riktigt nödvändigt,
då måste man ju göra det.

Man helgar inte vilodagen
bara med att man inte ränner
ute något. Nej, man skall
försöka att göra något för
Gud också.

Om söndagarna kan man ju
gå i söndagsskolan, ty det är
ingen synd.

Tänk, på att du helgar vilo-
dagen på ett rätt sätt!

Anna Fredholm.

I Getsemane.

Den stora påskhögtiden var nära. Under påskdagarna i Jerusalem var det mycket högtidligt.

Judarna firade påskan till minne av sin befrielse ur Egypten.

Vid påskhögtiden kommo judar från andra trakter ner till Jerusalem. Även Jesus och hans lärjungar hade nu kommit ned till helgedomen för att bedja, och för att få vara med på högtidligheterna.

Vid påskhögtiden var det även den seden att man skulle äta ett felfittt lamm.

Detta lamm kallades påska-

lamm.

När Jesus och hans lärjungar hade ätit påskalammsmåltiden, gingo de ut till Oljeburget. Där gingo de in i en örtagård, som hette Getsemane. Vid ingången sade Jesus till lärjungarna: "Bliven kvar här och vaken, medan jag går dit bort och beder!"

Därefter tog han tre av lärjungarna, Petrus, Jakob och Johannes, med sig och gick längre in i örtagården.

Och han blev mycket ängslig och bedrövad. Han sade då till dessa lärjungar: "Min själ är djupt bedrövad ända till döds, stannen kvar här och vaken med mig."

Därefter gick han lifet

bort och föll ned på sitt ansikte
och bad och sade: "Fader, om
det är möjligt, så gånge denna
kalk ifrån mig! Doch icke
som jag vill, utan som du vill."

När han sedan kom tillbaka
till lärjungarna, hade de somnat.
Då sade han till Petrus: "Simon,
sover du? Förmädde du icke
vaka en kort stund?" Därefter
sade han: "Vaken och bedjen
att I icke män komma i
frestelse!"

Därpå gick han åter i-
från dem och bad och sade:
"Fader, om detta icke kan gå i-
från mig utan att jag måste
dricka denna kalk, så ske du
vilja!"

När Jesus för andra gången

kom till lärjungarna, sovo de lika
som förut. Då gick han åter bort
och bad samma ord. Hans ång-
est blev mycket stor, och hans
svett blev såsom blodsdroppar,
vilka föllo till jorden. Då lät
Herren skicka en ängel från
himmelen, vilken visade sig
för honom och styrkte honom.

Därefter gick han åter till
lärjungarna, vilka allhjämt
sovo. Då sade han till dem:
"I soven ännu och vaken eder.

Men se stunden är nära, då
Människosonen skall över-
lämnas i syndares händer.

Stån upp, lät oss gå; se den
är nära som förräder mig."

Karin Klintberg

Vad jag tycker om vårt

nykterhetsvæsende

Vi ha inte alltid haft
nykterhet i vårt land. För ha
bänkarna fått banna sitt
brännvin hemma.

När Gustav den III bestod, att
all hembränning skulle upphöra,
och att man i stället skulle in-
rätta kronobrännerier. Därmed
menade inte Gustav III att man
skulle upphöra att dricka, nej han
menade, att genom kronobrännerier-
na skulle staten tjäna stora sum-
mor det var många, som inte
trystde sig om konungens utslag höllo
till i skogarna och brände. När i
Svealand och i Skåne var det väst.
Druckenslagslasten utbradde sig
shjeldat. Då kom Peter Wiselgren,
som försökte uppmunna folket att

bildade nykterhetsföreningar. I
kyrkorna och överallt predikade
han om deras farliga fiende.

Peter Wiselgren har gjort vårt
land en stor tjänst. Numera är det
nära en halv million svenskar an-
slutna i nykterhetsföreningar.

I våra dagar har man gjort
nykterhet för att få folket nykter.
Vi ha även haft förbudsmättning,
men de flesta västade nej.

Många av dessa nejstämde sa-
de, att det skulle bli mycket sämre,
om vi togo bort brännvinst, då skulle
det bli mera hembränning. Andra
däremot påstod, att brännvinst var
en nödvändig sak, och att vårt folk
ej skulle taga någon skada av det.

De nämnde också, att var och en
skade rätt att göra som han ville, och
var det några, som ville försöka med
att bränna i kolkojorna i skogarna, så
skulle han väl få det ofördad. Men

inte var det värt att han försökte med
sin polit och landsfiskal skulle nog
snart få honom fast.

Tänk, så många stackars barn
som fått lida för brännvins skull!
Kanske de inte ha några ämbeliga
kläder, skorna är kanske trasiga, så
att lämna sticka fram, och så få de
dålig mat. Och vad skall det bli av
dessa barn en gång, när de bli stora!
Kanske fång de också helt små lära
sig att smaka ett glas.

En skidtur.

O, så härligt skidför det var i
dag. Det har fensat på under natten.
Kölden har stigit till 15 grader kallt.

I dag skall jag göra en skidtur!
Det skall bli roligt. Skidorna ställas
i ordning, och snart är jag redo.

Så satte jag igång.

Och sedan? Ja, det kan man tänka
sig.

När dessa en gång blivit vuxna och fått
familj, och fadern allt från sin ungdom
lärt sig suga, och han sedan i sin tur
lärt de sina att dricka, tänk dig då
följderna för vårt land!

Naj, nykterhetsarbetet har gjort vårt folk
nykter och lärt det att ej släsa bort
pengar på brännvin utan i stället
använda dessa på något bättre
sätt.

Fanny Karlsson.

Färdan går över åkrar och ängar.
Sj, vad det går ut för backarna,
man hinner inte ens blinka.

Så man åkt ett tag över
åkrarna, styr man sin färd
nypa i skogen. O, vad det är härligt
i skogen i dag!

Enön har lagt sin vila slöja så vackert
över markens, ja även på granarna och
på tallar ligger den. Granarna sjunga
sin vintersång i skogen. Kanske lär
du också smågranarna sjunga?

Men vad är det för något som
hörs? Smack, smack, smack! Lät
det. Vad var detta? Jo, kan du tänka,
det var en skorre. Vad menar han
med detta smackande? Kanske
han sa: Är det du som är ute och
äter. Är det inte vackert i skogen i
dag? Jag tycker det är förfärligt
vackert. Hörde du granarnas melodi?
Förvånat, jag har inte tid att stanna
längre, jag måste hem till minna barn.
Och vigs var skoren borta.

Nu stod jag åter ensam. Jag
måste fortsätta min färd. Så for
jag i väg. Jag tänkte åka ett stycke
till, och så skulle jag sedan
vända om mot hemmet.

När jag åkt ett stycke, såg jag solen

bräja på mig. Det var det bäst att vända
om. Skidorna flög iväg som pilor genom
skogen. Stavarna gick på med att
saga: Knarr, knarr, knarr! Det är
bäst att skynda på, om jag skall hinna
hem, innan det blir mörkt. Det var värdt
att komma upp för backarna. Sedan jag
skitat en god stund, var jag hemma.
Det skall bli skönt att få vila. Där
såg jag mamma stå i fönstret, jag
skyndade mig in och kände om att
jag gjort en riktig skidtur.

Lina Eriksson.

Dopet

Dopet är överallt vanligt i vårt
land. Det är icke allenaot vatten, utan
det är inneslutet i Guds befallning och
och Guds ord.

Dopelsen markerar syndarnas förlåtelse, by
Jesus sode till lärjungarna, när han for

uppi i himmelen: "Gärnt och gröen alla
folk till lärjungar, döjande dem i
Faders, Sörens och den Helige Andes
namn!"

Och han säger ännu: "Den som tror och
bliver döpt, han skall bliva frälsd, men
den som icke tror, han skall bliva för-
dömd."

För i världen ha de, som icke varit döpta,
fått taga nattvarden.

Om vi skulle döja blott med vatten
och icke Guds ord vore med, så blev det
ingen döjelse. Med Guds ord är det en
döjelse. Det är ett nåderikt livets vatten
och ett bad till ny födelse. Detta talar
Paulus om, då han säger till Titus i
huds kyrkabet: "Efter sin barmhärtig-
het frälste han genom ett bad till
ny födelse och en fönyelse i Helig
Ande, som han utgöt över oss genom
Jesus Kristus vår Frälsare för att vi,
rättfärdiggjorda genom hans nåd, så-
som varit tronlösa skulle få evigt

liv till arvedel. Detta är ett fast ord."

Med döjelsen i vatten menas att gen-
om angre och bättring den gamla män-
iskan skall förkrivas och dödas, och i
stället skall en ny människa dag-
ligen framkommas och uppstå, en som
skall leva i rättfärdighet och helighet
inför Gud.

Aposteln Paulus säger ju också ju
också till romarna i det sjätte kapitlet:

"Vänt I då icke, att vi alla, som hava
blivit döpta till Kristus Jesus, vi hava
blivit döpta till hans död.

Och vi hava så, genom detta dop till
döden, blivit begravnade med honom, för
att, såsom Kristus uppväcktes från de
döda genom Faders kärlekhet, också vi
skola vandra i ett nytt väsende, i
liv."

Ester P.

Asien

Den största bland världsdelarna är Asien. Det begränsas av fyra hav: Norra Ishavet, Stora Oceanen, Indiska havet och Medelhavet. Det är många europeiska makter, som ha besittningar i Asien. Städerna äro England, Frankrike, Ryssland, Nederländerna och Nordamerika. Ryssland råder över hela Sibirien, Turan och Kaukasus. I Sibirien är det ständigt kallt. Närmast Norra Ishavet är det kundra och på dessa vära massa, lava och låga buskar. Efter kundra komma väldiga skogar. Där finnes många slag av djur med dyrbart päls. När vi komma litet längre med mot söder, träffa vi på åkerbrukeland.

Varför Asien finna vi en mängd öar. Bland dem märka vi Sundöarna, som Nederländerna härskar över. Bland Sundöarna finna vi många öar, de största av dem äro Borneo, Sumatra, Celebes och Java.

Från Java får vi det kaffe, som vi kalla för javakaffe. Där ligga två städer, Batavia och Surabaja.

Filippinernas största öar äro: Luzon och Mindanao. På Luzon ligger staden

Manilla. De japanska öarna äro fyra: Nippon, Kjusiu, Juso och Sjikok. Huvudstaden heter Tokio.

III Befolkningen äro mongoler. Iomliga dyrka Buddha, andra Mohammed. I Asien finnes egentligen endast två självständiga riket, det är Japan och Kina.

Till Kina hör egentligen Kina, Mongoliet och Tibet. Världens näst största öken

ligger i Mongoliet. Det är Galt Mongoliet
huvudstad heter Urya, Tibet hela Lasa.
Sjöarna i Asien är inte så många,
de förmämbara äro Schajön, Balkaj och
Balkasch.
Däremot finnes många floder. Till
Nora Isharet flyta Ob, Jenisej och
Lena. Till Indiska havet flyta Hoango,
jangtschiang och Likiang. De som flyta
till Indiska havet äro Irivadi, Mekong,
Ganges, Bramaputra, Indus, Efrat och
Tigris. Mellan Efrat och Tigris

ligger Mesopotamien.
Frankrike äger östra delen av Borne
Indien; detta område kallas Franska
Indo-Kina. Englands besittning är
Främre Indien, Belutschistan, Ceylon
och Cypern.
På Ceylon ligger staden Colombo.
Indiens huvudstad är Kalkutta. I staden
Delhi har dock engelska regeringen
sitt säte.

Anna Olsson

Karl XII.

Karl XII är en av Sverges
ävenlyrigaste konungar. Under sin
barndom brukade han följa sin fader
på jakt. När Karl II försvann
icke därmed sonens studier. En dag

frågade läraren prinsen, vad han med
önskade. Då svarade han, att han helst
ville följa sin fader i fält.
Vid 15 års ålder blev han konung. Då
lykte hans tre grannfurstar, att det

var ett kämpligt tillfälle att överfalla Sverige med krig, ty ännu var dess konung ett barn.

När Karl III fick underättelse om, att fredens tid var slut, samlade han sina herrar och seglade över till Köpenhamn och bringade danskarna till fred. Från Danmark seglade han mot ryssarna och slog dem vid Narva. Sedan

ömnade han smälla August II, Polens konung. Efter sju år lyckades han också göra det, på våren 1708 ställde han färdin mot Rysslands hjärta, Moskva.

Men han hindrades, ty ryssarna brände städer och gräsa i eget land. Vid

Poltava i södra Ryssland stod det avgörande slaget. Karl hade förlut

särskilt i felen och kunde ej själv föra befälet och svenskarna lido ett

fullständigt nederlag. Tydligt husen man togas av ryssarna till fånga och fördes till Sibirien.

De, som räddats undan fångenskapen, flydde söder ut till Turkiet. Där försökte Karl III att få hjälp av turkarna. Då han anlände i Turkiet 5 år återvände han till Sverige.

När han kommit hem, tänkte han vända Norge och på så sätt återlägga vad han förlorat på andra sidan Östersjön. Därför samlade han en här och lägrade mot Norge. Vid den starka fästningen Fredriksholm vid staden Fredrikshald kröddes han av en kula den 30 november 1718.

Karl III var död, och Sveriges stormaktstid var därmed slut.

Albin Vallin.

Jesu liknelser.

När Jesus ännu vandrade här på jorden, kallade han ofta till sina lärjungar i liknelser. Han

gjorde det dels för att de skulle för-
stå, och dels för att de skulle lära

sig tänka själva också.

Ofta framställde han liknelser om
himmelriket och fadern, och framställde

då Gud såsom en herre, och män-
niskorna såsom vaktare åt Gud.

I liknelsen om vingårdsmännen
vill han lära oss, att Gud gör ingen

skillnad på folk. Han ger och för-
delar lika åt alla människor. Helt
om du för en kort tid vilja och
hinna tjäna honom.

Så vill han också, att vi skola vara
lika mot alla, såväl fattiga som

rika, kalla dem alla för våra bröder
och medmänniskor.

Man hur är det inte med oss män-
niskor! Om man är rik, då hyllar
man bara rika, men åt alla fattiga
slaktare ser man inte en gång.

Man många är det ju också som

är godhjärtade och fina människor
och som vilja alla gott.

Jesu vill lära oss annat också. I

liknelsen om senapskornet, visar han,

hur ett litet frö kan växa upp till

ett stort tjätva stammen och grenarna

till trädet är Gud själv, och fåglarna,

som bygga i det, äro vi människor.

Också i andra liknelser visar

han oss huru stort värde behövs av

Gud. Och ända han man komma

och smäda honom på ett eller annat

sätt. Det är en synd, som Gud själv

huknat i våra hjärtan, och som han

gärna förläter, om vi bedja därom.

Tänk på allt det blod, som Jesu

hät rinna för oss rika och fattiga

människor! Överallt där vi möta

Gud, möta vi också kärleken. Och det

är denna stora kärlek som skall räcka

till två kärlek igen i våra hjärtan.

Elsa P.

Näcken.

Det var vår, lövet hade spruckit ut, vilsippor och blåsippor lyske i skogsbackarna, det var så friskt och härligt att gå ut, ja, det riktigt kändes att det var vår.

En dag kom en dräng med en fiddle under armen till en av bondgårdarna i byn. Han sökte plats, och när husbonden frågade, hur mycket han ville ha i lön, svarade drängen, att han ville tjäna ett år för en gammal rostig lön, som satt fasthuggen i logväggen. Naturligtvis gick bonden in på detta, och drängen fick således

platsen.

Snart märkte man, att drängen^{ij} var van vid att arbeta. Och inte heller tog han av sig mössan, om det vore aldrig så varmt i stugan.

Men tiden, gick och så kom julen. Foa, dottern i huset, bar in julgröten. Hon gav alla av den, och när hon kom till drängen, sade hon: "Du hade ju en fiddle med dig hit, och ändå har du inte lärt oss höra den. Jag skall gå efter den, så får du spela en psalm, det är så skönt att få gråta." Men drängen sade: "Så mycket som du så skulle få gråta, skulle du aldrig stå ut med."

När han hade sagt detta, reste sig bonden, slog mjöd i en bägere och drack litet ur den, så gjorde även hans hustru och dotter, och när luren kom till Näcken,

förde denne bågaren till läpparna men kunde ej dricka, och mössan hade han även nu på. ~~Det~~ "se ditt huvud karl!" skrek bonden, "och drick till Guds heder!" Därmed ryckte bonden av honom mössan, och då såg han, att håret var grönt, och att ögonen hade en skiftande glans. Då förstod bonden, att det var Näckan. Nästa dag gingo alla gårdens folk ned till ån och kastade stenar i en bäge i luften, det kallades ett binda näck.

Tiden gick. Det var spårdefullt och vackert väder. Toa sade: "Vi skulle nu ha någon som spelar." Då kom hon ihåg Näckans fiddle, och den gick hon efter och började spela. "Vad tar du dig till, flicka!" sade modern, "det är älsvadamnen du spelar, och kommer du till elfte omvändningin, så kan inget levande stå emot. Måhann hon ej säga, förtän hon började

dansa själv. Toa kunde ej heller stå stilla. Hon dansade medät ån. Där såg hon Näckan komma ur sin dygiga boning för att gripa henne. "Vill du mig då så illa," sade hon. "Nej," sade Näckan, "men säg åt din far, att han kastar hit linn!" Fadern gjorde så, och Näckan skar av skängarna, och spelet lyckade. Han tog fiddan och forvann, och sedan har han ej visat sig mera.

Anna Rönn.

Något ur apostlagärningarna.

Apostlagärningarna äro skrifna av Lukas. Boken handlar om apostlarnas olika gärningar bland människorna.

Efter det Jesus gick bort, fick Petrus stå för det hela och

fra ul evangelium. Apostlarnas
första verksamhet börjar egentligen
inte förrän första pingstdagen.
Det var mycket folk, som då var
församlad i Jerusalem. De varo
från alla delar av landet.
Apostlarna varo ännu där, och
se, lungor såsom av eld ut-
trädde sig på var och en av dem,
och de begynde tala andra
tungomål. Många, som hörde
dem, sade, att de varo
drackna av sött vin, men
då tog Petrus till orde och sade:
"Ni äro ej drackna, ty det är
ja bara bredt himmen ämnat."

Efter pingstdagen
började apostlarna verka på
allan. De predikade i syna-
gogorna och i templet, men
judarna ville ej höra dem utan
de förföljde dem i stället.

En av dem, som för-

följde de kristna, var Paulus. Denne
fick fullmakt att fängsla de kristna
i Damaskus, men på vägen fick han
en syn. Denne verkade mycket på
Paulus. Han blev nu ett Herrensret-
skap och predikade med kraft.
När inte judarna ville höra
och tro honom, vände han sig
till hedningarna. Han jämk Ben-
nabas föro ut på den första
missionerande utfärd på
Antiochia och ^{tog} Cypern över Cy-
pern. De stannade ej länge
på Cypern utan begäro sig
över till Serge och sedan till
Antiochia i Pisidien. Där stan-
nade de ett tag och predika-
de i synagogorna, men jud-
arna ville ej höra dem. De
förskall de sedan och kommo
till Lystra, och även där predika-
de ^{de} för judarna om att Jesu var
uppständer ifrån de döda och

gjord till Messias, men såled be-
hagade ej heller judarna i Lystra
utan de förföljde och slenade aposten
nari stället. Från Lystra kommo
de till Derbe, och och där vä-
nde ^{de} och föro hem igen, samma
väg som de kommit.

När de kommo hem
anordades ett stort möte i
Jerusalem. På detta ordjorde hvar
sida bedingarna skulle få vara
^{med} församlingen, utan omskärrelse eller
ej. Judarna förbrade nämligen, att
bedingarna skulle källa Mose-
^{lag} och lite omskärrelse sig. Men detta
hade ej Paulus födret av bedingarna.
Efter mötet i Jerusalem ord-
te Paulus ut på sin andra re-
sa. Då hade han Titus med sig.
På denna resa kom han ända
ned till Grekland.

Tanny Karlsson

Värsol.

Solen! Nej, men är det verkligen solen, som börjar titta ner till oss och värma! Man nästan blir yr av bara glädje, när man får se solen titta fram ur molnen. Det är som om allting ute i naturen blivit född på nytt. Allting blir väckt av "värsolens kyss," som det heter i en värsång.

hur skönt är det inte, när man liksom får andas ut all den luft, och inandas den friska och härliga vårluften! Lemmarna liksom stärkt av värsolens sken. Ty när vintern varat, och blommorna börja komma åter, då är det som om en tung börda skulle falla av en. Man kan

ibland föra ett glatt och lustigt liv. Man lyckas sig bli så stark, att man kunde ta hela solen i famn och dansa om med den. Tänk så härligt! Solen skiner och lärkorna drilla åter under den klarblå skyn. Lövtäden börjar knoppas, och snart spisar allting i grönt.

Värsådden börjar, och med kanske man åter får höra skällornas klingande i hagarna. Man vill inte gärna sitta inne och värma sig, man skall ut och leka och spela boll. Men det går inte i längden att bara leka och ro sig, man måste också hjälpa till med allt och annat. Det skall stökas och pyntas i var vici, och man skall heller inte glömma att sopa gårdarna. Sedan kan man leka och ro

sa. Det är, som sagt, mycket att göra om värmen, men går så lätt att arbeta då.

Tänk så skönt och härligt det blir, då allt blir gjort, och då ljus och värme givas oss för var dag från himmelen.

Ja, var välkommen du sköna och härliga vår!

Elsa Persson.

En saga.

Djupt inne i skogen, långt härifrån, ligger en grå liten koja. Nu bor det inga människor där, men för omkring hundra år sedan bodde det en familj där. De i den familjen voro mycket gamla och fula, så att i den, som händelsevis kom in till dem, ryste det

De hade fått ett barn på sina gamla dagar, det var en gosse, som de kallade Kalle-Jan. Han fick det namnet

därför att han var halt, och Jan hette fadern, och då fick också pojken heta Jan.

En mycket mörk och kall höstkäll dunkade det hårt på dörren. Kalle-Jan var då så liten, att han låg i vaggan och sov, och hans fader och moder hade också lagt sig.

"Vem är det?" sade modern. "Det är en man här uppe från fjällen," sade rösten. "Får jag lov att ligga här över natten?" fortsatte han sedan. Då steg gumman upp och drog undan bommen och öppnade Löven litet försiktigt. Då fick hon se, att det var en gråhårig gubbe. Och då begrep hon, att det var en trollgubbe

och ämnade stänga dörren igen.

Under tiden hade Kalte-Jan vaknat och han sade med vresig stämma:

"Släpp in gubben!" Men gumman ville det inte. Då sade gubben: "Gossen, som ligger i vaggan, skall det gå bra för här i världen, därför att han var så god och ville, att jag skulle få gå in." Och så gick gubben och hördes aldrig av mera.

Gossen växte upp och blev en stor och stark man, men han var fortfarande halt. En dag sade Kalte-Jan: "Nu vill jag ut och söka mig en maka." "Ja, eftersom du är så stor, så hoppas vi, att du kan göra det," sade föräldrarna. De gävo honom en matbit, och så sade de adjö åt honom.

När han kom in i sko-

gen, mötte han en gräskäggiq gubbe.

"God dag," sade Kalte-Jan. "God dag, och minns du, vad jag lovade dig, när du låg i vaggan, och det vill jag också hålla," sade gubben. Då begrep Kalte-Jan, vem det var.

Sedan fortsatte gubben igen och sade: "Se här har du en ring, och när du gått igenom två skogar och kommer till den tredje, så ligger det en koja där. Gå då in i den, ty där sitter en ung kvinna, och giv henne ringen, så vill hon sedan följa dig tillbaka till ditt hem, och där skola ni båda leva i frid ända till eder död."

Kalte-Jan lockades och gick. Och mycket riktigt, när han hade gått igenom två skogar och kom till den

bedje, så fick han se hojan. Han gick in dit och lämnade ringen till flickan, och hon tackade. Sedan han varit hos henne några dagar, följde hon honom hem, och där levde de lyckliga ända till sin död. Halbesjöns föräldrar blevo mycket glada, när deras son kom hem och hade en hustru med sig.

Eric Fredholm.

Gustav IV Adolf

Som vi vet, slutade Gustav III sina dagar olyckligt. Han blev ju dödad på en maskeradbal på operan i Stockholm under kapten Ankarström. Då tillträdde hans son Gustav den IV Adolf regeringen. Denne sökte till förebilder sådana konungar som Karl XI och Karl XII. Dock kom han ej att likna dem mycket, kanske

i någon mån Karl XI. Gustav III lär också ha yttrat om sin son: "Han kommer att sluta olyckligt, ty han är inskränkt och envis." År 1789, då Gustav III för andra gången omstörtade Sveriges statskick, började i Frankrike ett stort inbördeskrig som kallas franska revolutionen. Då tygn inträdde, ryckte Napoleon till sig makten i Frankrike. Han började snart försöka få Ryssland och Danmark till vännen mot England och Sverige. Åt Ryssland lovade han Finland som belöning. På uppstod år 1808 ett krig, som kallas Finska kriget. Detta krig varade ett år. Några stora namn från detta krig känna vi. Det var Klingspor, Cronstet, Adlerskreutz och von Döbeln. År 1809 undertecknades freden i Fredrikshamn, men denna fred blev hård för Sverige, ty de förlorade hela Finland med Åland och svenska lappmarken ända in till Tornä och Muonio älv. Sverige hade också andra makter att sluta fred med.

Men innan Sverige hade hunnit sluta
fred med dessa, var Gustav IV Adolf
satt. Adlerskreutz med några följe-
slagare hade nämligen inkräkt i slottet
och tagit Gustav till fånga. Sedan
han hade ^{varit} fängslad en tid, förklarade
des han förlustig Sveriges tron och
han måste gå i landsflykt. Gustav
IV Adolf slutade sin lernad i
Schwiz år 1837.

Elsa Jonsson.

Göken har ropat.

Göken har ropat. Han kommer
med sommar och solsken.
Det låter så vackert, när han
ropar, det är som man blivit
mycket gladare än förut.
Visserligen har man hört flera

fåglar, som drillat vackra drillar,
men göken har sjungit vackrast,
tycker jag. Han kommer och bjur-
der oss på sommaren, på blommor
och allt det ljuvliga.

Jag har inte sett honom än, men
jag har hört honom. Jag funderade
visserligen en stund över vad det
var som jag hörde, men då
började jag att lysa, och då fick
jag höra, att det var göken.

Jag har nu hört honom flera
gångar, så det skall väl bli
sommar snart. Det är varmt ute
nu också, det går att gå barfota.

Jag har redan gjort det, och jag
tyckte det var riktigt varmt på
backen. Nog kan det vara tjäle i
marken på något ställe än, men
jag tror inte det är mycket.

Det är fiskt ute, det har regnat

mycket, och regnet är ju bra åt
marken och åt alla växter.

Björkarna och buskarna börja
nu bli gröna, och det är väl regn
och solsken, som gjort att det
vill växa något.

Och har inte Gud varit, då
ha vi inte haft göken, regnet
solsken och allt annat. Det är
Gud som skapat allt, blott av
ingenting.

Kristina G.

Den rätta vägen

Vi människor, som
leva i den här tiden, vi
ha så många andra seder
och bruk, än vad våra
fäder hade, när de levde
här på jorden. Det har för-
ändrats så mycket sedan.
Man kan ju icke ha alla
seder och bruk kvar i alla
århundraden, utan det änd-
ras ju med tiden. Även i
andligt avseende. Alla län-
der kan icke ha sam-
ma religion. Det finns så
många slags religioner. Som-
liga är så grymma, att

man kan bliva rädd, när
man tänker på dem.

Men vi människor som ha
den enkla Lutherska läran,
vi borde leva litet bättre, än
vi göra. Vi, som kallas krist-
na, vi skulle handla all-
hopa, som om vi vore det.
Men det göra vi inte.

Alla vilja laga sig
en egen väg. Det är så mång-
a som aldrig tänkt på, vad
man får för lön, om man
vandrar på denna. Nej, de bara
hänga sig fram på sin egen
väg. Och om man nämner

något om himmelriket, så bara skratta de. Men tänk om alla människor gingo på den vägen, på vilken man kommer till himmelriket, då vore det mycket bättre för dem. Nej, man bara följer med den stora hopen och strömmen. De tänka blott som så, att det är detsamma om man inte får komma in i himmelriket eller ej.

Nej, så skall man inte tänka. Man skall glädjas och fröjdas för att en gång få evigt liv och salighet. Men man skall då leva så, att man får det. Men då säger många:

"Hur skall jag leva då?" Jo, man skall läsa bibeln, och där skall man finna vilken väg man skall söka. Där står det inte, att man skall följa med folkströmmen. Och ej heller att om man bara får skratta och ha roligt i livet för att få evigt liv.

Nej, där står att man skall gå på den smala vägen. Och då bjudes det frälsning och evigt liv. Alltså, gå icke på den breda vägen, håll dig på den smala! Då får du en gång komma in i den himmelska staden, och få

stå på din faders högra sida.
Och då får du även se di-
na hära, som gått före dig.

Vart går din väg,
vart går din väg,
igenom livets brus?

Går hjärtats längtan uppåt,
säg,

till beölyppssalens ljus?

Den väg är smal,
den port är trång,
som för till evig jubelsång!

Anna F.

Nordamerika

Nordamerika är ett
stort land; en del lyder
under England, men rätt lika

stort område är självständigt.

Det är Förenta staterna. Det be-
gränsas i norr av Norda Iska-
vet, i söder av Mexikanska viken
och Mellanamerika, i öster av
Atlantiska havet och i väster
av Stora Oceanen. I väster
intränger Hudsonviken.

I norr råder i Nord-
amerika polarklimat, och i
mellersta delen tempererat
fastlandsklimat och nere i sö-
der tropiskt. Nordamerikas sjöar
äro Harvijen, Övre sjön, Michi-
gan, Huron och Saltvatten.

Landet har många
och vattenrika floder såsom
Mississippi, Nelson,セント Lærens,
Rio Grandedel Nord, Mackenci

och Jukon. Missisippin har len, som är 140 mi. lång. I flera biflöden. Några av polarkäven finns en del dem äro: Missouri, Red Ri- havsdäggdjur såsom sälar ver, Arkansas, Platten och och valar.

Ohio. Ett stort vattenfall I skogarna och sjö finns. Det är Niagara. arna i norr lever bävern.

Bland värna mör. Förenta staterna består av kas Grönland, världens 48 stater. Bland dessa mör största äro: Kuba, Haiti, Por- kas Missisippin, Arkansas, To- torico och Newfoundland. Be- diana, Missouri, Kansas, gen äro Alligenbergen, Sierra Ohio, Nord- och Syd Caro- Nevada, Sierra Madre, Kas- lina, samt Nord- och Syd hadbergen och Klippiga- Dakota, Kalifornien, Nebas- bergen. ka, Colorado, Mexico, Java,

Växtned i Nord ame- Minnesota och Illinois. Stä- rika är gott. Leder ut od- der i Förenta staterna äro: kas på stora plantager br Boston, Philadelphia, Minneapo- bak, bomull, ris och socker. I lis, Nju Orleans, Nju jork, Kalifornien väser jättelät- Sankt Paul och San Francis

ko.

Befolkningen utgöres av neg-
rer, engelsmän, fransmän ännu,
skandinaver och indianer.

Måla amerikanare kallas jän-
kis. Folkmängden i Förenta staten
är uppgå till 150 mill., däribland
10 mill. negrer.

Hulda A.

Emigrationen

Emigration betyder utflyktning
ur landet. De flesta som resa, be-
sätta sig i Nordamerika. Jag kan
nästan säga, att det redan i år
farit lika många människor som
under hela fjolåret. Och det är de
bästa ynglingar, men ären gamla,
som fara, och de sämre bli kvar i

Sverige.

När de komma till Amerika,
så kan det gå bra en tid för
dem, men sedan kan det gå
sämre, och de duka i sin kamp
för brödet under. Men andra
kan det gå riktigt bra för hela
tiden, de äro där. Många kom-
mo tillbaka till Sverige, riktigt
förmögna. Men en sak är märk-
värdig, och det är den, att för
dem, som det går dåligt för i
Amerika, hörs aldrig något. De
som det går bra för, tala vitt
och brett om att det är så
våldigt bra där ute. Den
som tänker resa till Amerika
nu för tiden, skriver till
någon där ute och ber honom
skicka biljett. Kanske också
arbeta redan skaffats nykomling

en, innan han en hinnet stiga
i land. Ett stort fel finns
hos nästan varje svensk, och
det är att Sverige och det
svenska värderas så litet.

Naj, Sverige överger man för
att hjälpa fram andra länder!
Att så mycket folk far till
Amerika beror kanske därpå,
att det är så bra där.

Men om alla stannade kvar
här och gjorde sitt bästa i
allt och det komme folk där-
ifrån och fore hit, så skulle
det nog bli bra här också.

Det har redan i år rest många
till Amerika, och innan årets
slut blir det flera, kanske
flera tusen, och då minskar
det mycket av Sveriges folk-
mängd. Men det finns nog

också de, som resa därifrån
och hit. En del som ha pengar
fara kanske hit bara för att
hälsa på ett tag, och dessa resa
vanligen tillbaka.

Jag vet inte, varför så många
vilja fara till Amerika. De in-
billa sig mycket också och säga,
att det är mycket bättre där
och vackrare. Men i verklig-
heten är det lika bra i Sverige
och kanske bättre.

Arny Westlund.